

Bravo!

CĂTĂ LITERARĂ

Satiră-umor

Tribunalul
Sec. III. Nr. 22-938

Director:

SIMION MICLEA

Redacția și administrația

ARAD

Strada Eminescu Nr. 30.
etaj 3. Telefon 10-83

ABONAMENTE:

150 lei anual, 500 lei pentru între-
prinderile mijlocii; 1000 lei anual pt.
marile întreprinderi. — Abonamentele
se plătesc înainte.

Între sărăcie și mizerie

Căpitanul a stabilit legea a elitei legionare, legea să-
la catafalele eroilor martiri
Marin, și pe urmă conducă-
Mișcării Legionare Coman-
Horia Sima a anunțat-o du-
gînță, mulțimea canalizilor a
șiret și s'a așteptat, ea și în
o simplă formulă dar nu
trăire autentică, aveva. Or,
area satisfacție, conducătorii
nu sunt îmbuibăți și nici
paradă din nimic. Nu fac
misiunea lor. Sunt crescuți
într-o viață aspră al cărei
principal a fost, este și va fi
omului nou, a cărui sin-
t este Patria.

pentru legionari e ceva
tot: nu numai prezentul, ei
glorios și vitejesc. al
noștri e prezent în ei
ingrijorați în faptele lor de
sluji viitorul. Dacă pre-

zentul e vitreg, prin oțelirea senti-
mentelor nobile ale Neamului și
prin unitatea desăvârșită a voinei
Lui, viitorul musai să fie altul. Vi-
torul trebuie să fie așa cum l-a do-
rit Căpitanul și toți arhanghelli Le-
giunei.

Viața aspră pe care a impus-o
Căpitanul legionarilor este de nece-
sitate stringentă, mai ales acum
când atmosfera de lux exorbitant
și îmbuibare destrăbălată ajunsese
un ideal pentru toată clica parti-
delor și fronturilor. Această mota-
lă de viață este de fapt imoralita-
tea jidovească. Prin contactul per-
manent pe care l-au avut cu ple-
va materialistă a jidovimii, au uti-
tat de tot ce-i sfânt, au căutat în
picioare misiunea Neamului și în
deosebi n'au văzut și -- snobi și
aroganți -- n'au vrut să vadă mi-
zeria de jos. Căci jos, acolo unde
este pătura adevărată a Neamului,
la fărâșime și muncitori, domnea

mizetia. Deosebirea între felul de
viață al acestor pături sociale era
monstruoasă. Sus exploatații, jos
exploatați. Și atunci când mizeria
facea ravagii, domniile care huzu-
reau în desfrâu, credeau că potol-
ese totul cu vorbe, și mai ales cu
promisiuni.

Pentru a înlătura această neome-
nie, Legiunea impune tuturor o
viață mai omenoasă, iar elitei Ei
una de sărăcie. Sărăcia legionară
nu lipsește pe nimeni de cele nece-
sare, dar condamnă tot ce-i risipă.
Sunt departamente în structura so-
cială care, departe de belșug, sunt
mai aproape de mizerie. Ori în
Statul Legionar suferințele trebuiesc
alinat. Și vor fi. Ajutorul Legionar
este o realitate elocventă și în eu-
rând va fi mai mult. Când cineva
crede în Dreptate cu dârzenia cu
care cred legionarii, înfăptuirea ei
capătă o certitudine de vecie.

EMIL H. NONU

Despre jidanul Maior Bela și prietenii săi, ungurii

noștri turanici, pripășiți
voia vânturilor și prin vre-
ni „șel” cu pronunțate ac-
aventuriere în sufletul de a-
primitiv, dacă nu chiar săl-
in șesul Panoniei, în mij-
unei lumi ce cunoștea civili-
Romei, — n'au reușit să se
tizeze, să se încadreze în rit-
unei civilizații constructive.
și în cadrul și sub influen-
că a instinctelor primare,
vor rămâne, totdeauna un
dizolvant în concertul sta-
europene, deoarece climatete
și ale Europei, diferă mult,
de mult, de acelea ale Asiei.
dacă totuși, ungurii au reu-
prin exploatarea instinctelor
și a isteriei de pustă, să
prietenii și vădite simpatii,
nu este și nu va fi de Ju-
calitatea desfășurată în toa-
ploarea ei, nu poate merge,
nesfârșit, după cum o na-
care n'are în etnicul ei —
el susține cu atâta neruși-
desinvoltură — dar în care
sânge unguresc a mai
nimic strămoșesc, nu poa-
rită decât pierii. Și această
nu mai poate întârzia...
Sfântului Ștefan, aureo-
reflexele sângelui româ-

nesc vărsat mișelnic în Ardealul
vremelnic cedat, e o mărturie a
destinului nației ungurești.

Bestialitatea bandelor ungurești
ce vor să schimbe fața pământu-
lui românesc ajuns din nou sub
groaznică și netrebnică stăpânire
străină, se aseamănă, uimitor, cu
licăloșia jidanilor din Basarabia,
cari, în pornirea de „curaj” ce i-a
apucat prin Iunie, au singhiuit și
chinuit pe vrednicii răzeși basara-
leni...

Asemănarea de metode, dove-
dește încăodată, subrezenia sânge-
lui unguresc, ce în Europa, s'a cor-
cit, însușindu-și toate caracteristi-
cele rele ale străinilor...

Dar, după cum neamul nemer-
nic al Iudei, pribegeste astăzi în
bătăia celor patru vânturi, tot așa,
măine, de undeva din mijlocul Fu-
ropiei, se va ridica, pe bună drep-
tate, o nouă nație de heimatlosi.

Ziarul „Credința semnaleză a-
titudinea ungurilor localnici, cari
refuză să vorbească românește în
chiar instituțiile publice. Pe noi,
cunoscători profunzi ai problemei
ungurești din Ardeal, nu ne sur-
prinde, pentru că el nu este decât
o concluzie indiscutabilă a cele-
brei noastre toleranțe.

Căci ne aducem, cu durere amin-
te, că acum câțiva ani, când și cu
modesta noastră contribuție au
fost înlăturate ultimele statuete un-
gurești din Arad — a lui Fabian
Gabor și Csiki Gergely — cât tăm-
bălău s'a făcut în consiliul comu-
nal de sub primariatul dlui dr. Ioan
Ursu... Gazetele din aceea vreme
pot sta oricând dreptă mărturie...

Și ne mai aducem aminte, că
tot acum câțiva ani, s'a încercat
demascarea lui Stauber Iosif, zia-
ristul și directorul lui „Aradi Köz-
löp”, care, în timpul războiului
trecut, n'a avut decât cuvinte de
insultă fără seamăn pentru Fami-
lia noastră Regală și pentru Nația
românească.

Încercarea de demascare a fost
zădărnicită prin presiuni nejustifi-
cate, de fostul prefect liberal de
atunci.

Și iarăși ne mai aducem aminte
că Maior Bela, ungurul metamor-
fozat ce-a fost și directorul moni-
torului iredentist „Hirlap”, — iar
în tinerețe calfă de librar la Ker-
pel din Arad, se lauda, după su-
primarea ziarului său, că a fost la
Budapesta și a intervenit prin g-
vernul maghiar, ca să i se permită
reaparitia...

(Continuare în pag. II)

4 pagini 2 lei

Camuflajul

Acest termen, de natură mai
mult militară, își găsește, în ulti-
mul timp, o folosință oareșcum
comercială.

Să ne lămurim: deodată cu legi-
ferarca mult așteptată a situației
jidanilor, aceștia au început să-și
să-și lichideze întreprinderile, de
orice natură, în nădejdea că astfel
făcând, își vor putea scăpa, ceva
măcar, din agoniseala de pe spa-
tele românilor.

Acolo unde capitalul investit era
prea mare, lichidarea a întâmpinat
dificultăți și atunci, spiritul diabo-
lic al jidanilor a recurs la camu-
flaj, punând în fruntea diferitelor
întreprinderi români ce se numesc
pompos directori. (A se zeci: Slu-
goi jidovești).

Desigur că această camuflare nu
este decât tranzitorie, pentru că nu
se poate ca în felul acesta jidovii
să rămână tot în situația antedoa-
ră. Căci „directorul” român dela
nu mai știm ce întreprindere, nu
este beneficiar. ci un simplu sala-
riat ce execută ordinele patronu-
lui jidan.

Mai mult omenie

Refugiații și expulzații ce sunt
la Arad, au fost primiți și găzduiți
cu dragostea frățească a tuturor.
Printre ei sunt și oameni mai in-
stăriți, cari s'ar putea lipsi de a-
sistența ce o au în Arad, mai ales
că mulți, foarte mulți, și pierd
vremea și banii la rummy sau la
cărți în cafeneaua trinității jido-
vești dela Dacia.

Ar fi mai multă omenie dacă a-
jutorul pe care-l iau aceștia, ar fi
folosit pentru ajutorarea celor nă-
păstuiți.

Sinceritate

Unul dintre masonii ce și-au gă-
sit, mai de mult plasament în a-
ceste coloane, și-a prezentat demi-
sia din slujba ce-o ocupa, nu-i vor-
bă, cu destulă pricepere. Motivul?
Foarte simplu: trecutul lui de unel-
titor în hrubele din Bul. Carol I
nu este nicidecum o garanție pen-
tru viitor, astfel că el însuși a so-
cotit că este mai corect dacă de-
misionează.

Gestul acesta ar trebui urmat de
toți cei de eri și mai ales de profe-
sorii secundari cari și-au găsit, a-
lături de cel plecat, prilej de fru-
moasă treabă cu șorț și misterie...

Noi așteptăm acest gest și dela
ei, ca o răscumpărare a trecutului
mișelnic.

Apoi cum devine asta?

Cu prilejul raziei pe care vred-
nica și activa Poliție Legionară a
făcut-o la spelunca jidanilor dela
Dacia, au fost găsiți și câțiva refu-
giați și expulzați, cari jucau rummy
la un leu poenul, sumă fantastică
la acest joc!

Surpriza a fost cu atât mai mare,
cu cât unii dintre acești refugiați
și expulzați, iau masa la cantina
refugiaților și beneficiază de toate
înlesnirile pe cari li le oferă opera
de asistență a lor. Dar, ca să își
bucățica dela gura celui nevoiaș și
să joci rummy la Dacia pe un leu
poenul, e curată porcărie și ne per-
mitem să propunem celor în drept cu
înainte de a comanda ceva,
să-i verifice și felul de trai.

Ne mai vazut de ieftin la MUZSAY magazin de modă bărbătească
prețurile fixe extrem de scăzute (vis-a-vis de Teatru Orașenesc)

ARDEALUL LEGIONAR

*Peste trădările din țară
Vrem: uragan răsbunător
Vrem: Românie Legionară
Vrem: Căpitan conducător.
(Ardealul tânăr legionar)*

Sbuciumul în care am trăit, noi ardelenii, în decursul unui mileniu și jumătate pentru a ne păstra ființa noastră națională ne-a găsit deplin pregătiți atunci când Căpitanul cu Ionel Moța au ridicat stindardul Gărzii de Fier. Baricadele ridicate de dușmanii noștri nu ne-au înspăimântat, ba din contră ne-a trezit toată dărzenia și fiind un popor de onoare — am așteptat cu ardoare ordinul de luptă pentru a ne recăștiga locul — locul în Țara noastră.

A fost un destin crud toată pătimirea poporului daco-roman silit în atâtea rânduri să ridice pumnii crispați spre cer, singurul loc de unde mai spera un ajutor. Pe deasupra tuturor vitregiilor, credința nu l-a părăsit deloc. A fost fanatic. A crezut cu cerbie în dreptatea de Sus și atunci când mișelii și prigoanele nu-i lăsau nici șimp pentru a-și face rugăciunea, a ridicat fără de nici o frică armele: acelea care i-au fost la îndemână: Contra dărzeniei lui s'a întrebuițat totdeauna arma

perfidă a trădării. A fost trădat Gelu și apoi omorât de Tuhtum; au fost trădați Horia, Cloșca și Crișan și a fost trădat și Iancu. N'au avut armatele lui Iancu arme de fier, dar au avut ceva mai mult: credința în dreptatea lor și dragostea mare a plaiurilor transilvane și nu i-a putut nimene învinge. Incredzători în Cel mare, în Impăratul dela Viena, au crezut în promisiunile lui. Dar au fost mințiți. Setea de dreptate era cea mai înfricată armă a lor. Când în audiența dela Viena, Impăratul îi spunea lui Iancu, că l-a decorat, acesta îi dă răspunsul hotărât:

— Majestate noi n'am venit după jucării, noi cerem: drepturi.

Și, astfel, istoria și-a țesut firul înainte. Mânia și ciuda, setea de dreptate, deveneau tot mai arzătoare. În sufletul lor cât un munte candela nădejdelor și a credinței lu mina din zi în zi mai luminos. Visul milenar s'a năpădit. Dreptatea după care au jinduțit atâtea amar de vreme și pentru care s'au îngrășat atâtea văi cu trupurile lor, era însăfășit a lor. Așa au crezut. Dar erau iar mințiți. Mincinoșii acum erau din neamul pentru care ei s'au jertfit atâtea. Ciuda și-a gă-

sit iar lăcaș în coșul pieptului și au nceput iar a cerceta zările în așteptarea unui nou Căpitan, a unui nou Avram Iancu. Căpitanul s'a arătat și ea altădată Iancu, înconjurat de Bărnăușii și de tribunii Buteanu, Axente Sever, popa Balint, Șuluț, iată-l pe Codreanu cu nouii lui tribuni: Ionel Moța, Ion Banea, Șiancu, Corneliu Georgescu.

Porniți la luptă; năpraznic, așa cum cerea credința lor, pentru eliberarea Neamului din chingile pe care i le pregăteau toate puterile răului, Moții lui Iancu au strâns iar cu de-ag custura și în suflet le-a înflorit din nou mai caldă floarea nădejzii. Bătălia a fost mare. Tribunii lui Codreanu au fost demni de înaintașii lor. Astăzi, la răsărit de drumuri, troițele vechi s'au înfrățit cu cele nouă. S'au topit în aceeași credință. Sus între arhangheli legionite lui Iancu s'au unit cu legiunile lui Codreanu și vegheză.

Ai suferit destul neam de viteji și trupul tău îi sacrificat. De-acum, oțeleste-te pentru a-ți dura Destinul. Un destin mare și falnic așa cum l-au dorit Ei.

Emil H. Nonu

DE CE NU PĂSTRAZĂ FEMEIA SECRETUL?

Pentru simplul motiv că ele vor orice secret din două puncte de vedere: ori nu merită esteneala să păstreze, ori e prea interesant să-l treacă sub tăcere.

UNDE DAI ȘI UNDE CRAPĂ

Doamna B. suferă de laringită. Doctorul îi pune în vedere să se liniștita și să nu deschidă gura.

Domnul B. încearcă să-și convingă soția că trebuie să se supună gurilor sfaturilor medicului.

Îmi dau seama că e foarte să nu vorbești, mai ales, când femeie. Dar de data asta e neapărat. Dacă ascuți ce a spus doctorul am să-ți fac un cadou... Cam ce dori? Nu vorbi. Explică-te cu soțului dacă poți.

Atunci doamna B. puse mâna pe partea de jos a urechilor, așteptându-se la introducerea unui inel în care deget, al unei brățari pe care braț și al unui colier în gâtului.

Satisfăcut, domnul B. strigă: — De minune, am înțeles, am înțeles. Am să-ți cumpăr numarul un săpun de cea mai fină calitate.

MOTIVE AMERICANE DE DIVORȚ

1. Doamna Sarah Sanders, New York: „Deși soțul meu nu m'a iubit niciodată, lovește pereții casei ciorărele spunând: Aș vrea să-ți dau un săpun de cea mai fină calitate.”

2. Domnul H. W. R. Sabatino: „Descoperind, după nuntă, că soția mea are un ochi de sticlă, am divorțat.”

3. Dna H. W. Smithson, Jersey: „A cerut divorțul fiindcă preferă să doarmă într'un pat decât în casă.”

4. Domnul Arthur L. Johnson, Kansas: „A cerut divorțul fiindcă soția refuza să-l întovărășească la chururile de lupte libere.”

5. Domnul William Wilson, Chicago: „Fiindcă și-a da seama, după nuntă, că soția lui avea un ochi fals.”

In toate aceste cazuri, hotărât tribunalul: 1. Divorț. 2. Respins. 3. Admis. 4. Respins. 5. Respins.

— Poșta Reducției

Ramon. — Vistiernicul meu mi-a spus că tot... neintors acasă, când... și-oi putea satisfacere blava.

Boris. — Colaborarea mea în acest ziar este foarte plăcută. Teles că am primit-o cu plăcere. altfel n'am fi publicat nimic. Așteptăm continuare de la dumneavoastră.

Carmen. — Toate bune. Teles să mbătrânești și să ai răile noastre să nu te amărăștii.

Spuma Mării. — Publicați-vă în limita spațiului și a... calității.

„Șurluirea” operelor de artă din Muzeu Bănățean

Sunt unii oameni, cari prin nepriceperea lor, priciunesc pagube enorme, mai ales atunci când sunt puși în locuri pe cari nu le merită.

Cu toată paguba de milioane descoperită, de curând la Muzeul Bănățean, Timișoara rade, rade omeric, de d. Cori Băran și de d-na Epure.

Murise unanim regretatul Ioachim Miloia. D. Cori Băran, revenit la Primăria Timișorii după ce și-a plimbat osanza printr'un futolul subministerial a numit custode, la muzeu, pe o doamnă Epure plătindu-o cu 400 lei pe zi!

Dlul Cori Băran i s'a atras atenția că acolo-i locul unui pictor, dar temându-se cine știe de cine și de ce, ex-excelența sa, a numit-o totuși pe dna Epure, care'udată s'a apucat de treabă! (In prealabil s'a interesat la Școala de Arte Frumoase dacă se poate înscrie acolo, ca să justifice astfel numirea).

Cu peria de șurluit

Părăndu-se doamnei Epure că tablourile și operele de artă sunt acoperite de praful sedimentat al atâtor ani, s'a apucat la lucru. A turnat amoniac în apă (acum susține că numai în procent de 1/1000 a luat peria de șurluit și dă-i cu frecatul...)

Și freca d-na Epure câte 15-20 tablouri pe zi, în timp ce lui Miloia îi trebuiau 10-15 zile pentru un singur tablou! (D. Cori Băran a apreciat cu elegii, febrilitatea și puterea de muncă a doamnei Epure!)

Cu acest procedeu original, dna Epure a reușit să „curețe” câteva tablouri de Broeki, — în valoare de mai multe milioane, la plata cărorora va contribui și fosta subsecretară Cori Băran!

...La secția etnografică

activitatea dnei Epure a fost, deosemenca plină de roade.

Ioachim Miloia s'a străduit să adune costume caracteristice din ținuturile bănățene.

Dna Epure... s'a străduit să le repare și astfel le-a dat la spălat, apoi pe cele ce erau rupte le-a cârpit, nimicindu-le astfel valoarea!

Tot în Muzeul Bănățean se mai

afiau și câteva săbii medievale, deci istorice, a căror valoare constă tocmai în patina vremii depusă pe ele.

Dna Epure, supărată foc pe cei ce păstrează obiecte din metal, fără grijă, a luat niște șmirgh și câtă Sidel și ni-a „glăntuit” săbiile de-și poți răsuci mustățile 'n ele.

Totalul pagubelor, nu poate fi, deocamdată stabilit! În orice caz, valoarea unei opere de artă nu poate fi prețuită în banii ce-și pierd prețul dela o zi la alta...

Așa că dna Epure și d. Cori Băran, intră în antologia ridicolului universal!

G. B.

Atențiune!

Marele depozit de sobe de teracotă și articole de faianță

Orui public este rugat să acorde binevoitorul său sprijin acestei întreprinderi — Proprietar: **TRAIAN GIVULESCU**

Arad, Bul. Reg. Ferdinand No. 50.

CAUZA...

„Nu mă însor mă, până nu găsesc o femeie frumoasă, bogată și proastă, spunea amicul Nae într'o zi la cafenea.

— Și de ce trebuie să fie așa mă Nae?

— Păi, femeia pe care vreau eu să o iau trebuie să fie frumoasă și bogată fiindcă altfel n'o iau; iar dacă nu e proastă, nu mă ia ea.

DE-ale lui CARAGIALE...

Intr'o scrisoare deschisă, publicată în ziarul „Ejoca” și adresată lui Caragiale, Tony, Balcalbașa a scris următorul post-scriptum:

— Vino diseară să cinăm împreună tot ca ieri, la Andrei. Cu o singură condiție: nu mai vreau să fiu păcălit. Plătesc eu mâncarea și tu lăntura”